

search...

26 | 03 | 2010

Naslovnica

Glavni izbornik

Naslovnica

Dnevne vijesti

Naši komentari

Reportaže

Razgovori

Predavanja sa skupova

Kultura

Vaši prilozi

Damir Tučkar

Damir Borovčak

Zvonimir B. Ranogajec

Mira Ivanišević

Ivo Derado

Mate Kovačević

Mile Prpa

Josip H. Nikšić

Ante Kunek

Zdravko Mršić

Damir Kalafatić

Branimir Molak

Anto Marinčić

Tomislav Nürnberger

Ivan Biondić

Davor Dijanović

Đivo Bašić

Vladimir Biondić

Jerzy Przystawa

Josip Pečarić

Marjan Bošnjak

Christophe Dolbeau

Željko Tomašević

Tomislav Čolak

Damir Pešorda

Nenad Piskač

**VELIKA BRITANIJA I BALKANSKE
INTEGRACIJE: JUČER, DANAS, SUTRA (3/3)**

Petak, 26. ožujka 2010.

**Velika Britanija i balkanske integracije: Jučer, danas, sutra
(3/3)**

Glavno operativno tijelo u provođenju regionalne odnosno balkanske integracije na institucionalnoj razini jest Vijeće za regionalnu suradnju (Regional Cooperation Council – RCC) proizišlo iz Pakta o stabilnosti (Stability Pact - SP) za jugoistočnu Europu iz 1999. godine. Pakt o stabilnosti za Jugoistočnu Europu prihvaćen je na posebnom zasjedanju ministara vanjskih poslova, predstavnika međunarodnih organizacija, institucija i regionalnih inicijativa u Kölnu 10. lipnja 1999. Političku potvrdu dobio je prilikom sastanka na vrhu u Sarajevu 30. srpnja 1999., a operativno je zaživio održavanjem Regionalnog stola SP 16. rujna 1999. godine.

Pakt je, dakle, usvojen za života dr. Franje Tuđmana, koji je nakon sastanka u Sarajevu izjavio da «Republika Hrvatska pruža djelatnu potporu Paktu o stabilnosti, čijoj izradi je i sama pridonijela» te je izrazio uvjerenost da »svi sudionici žele skupa da Pakt o stabilnosti postane događaj od dugotrajne povijesne važnosti». Dodao je, međutim, i to da su «za Hrvatsku neprihvatljive bilo kakve koncepcije o integraciji u neke neojugoslavenske i slične okvire, jer su one već dokazale svoju pogubnost».[1] Međutim, vrijeme će pokazati kako je prihvaćanje Pakta o stabilnosti bilo jedan od Tuđmanovih lošijih poteza, jer – iako se Tuđman oštro protivio bilo kakvim ponovnim balkanskim integracijama – iz Pakta o stabilnosti kasnije će se izroditi glavno tijelo zaduženo za balkanske integracije – Vijeće za regionalnu suradnju.

Vijeće za regionalnu suradnju osnovano je po uzoru na američko Vijeće za vanjske poslove (Council of Foreign Relations - CFR). Vijeće za vanjske poslove organizacija je koja u SAD-u djeluje u korist britanskih interesa, te je organizacijski i ideološki podružnica britanskog Kraljevskog instituta za međunarodne odnose (Royal Institute for International Affairs - RIIA) osnovanog 30. svibnja 1919., u vrijeme versailleske Mirovne konferencije, sa svrhom koordinacije angloameričkih strateških poslova. Britanske ekspoziture kao što su Vijeće za vanjske poslove ili Vijeće za regionalnu suradnju postojale su tijekom povijesti u svim dominionima i kolonijama britanskog imperija, a nastale su iz tzv. «kruga upućenih» (poznatijeg pod nazivom Društvo okruglog stola) čiji su osnivači bili britanski plemići Cecil Rhodes, Alfred Milner i Clark Kerr.[2]

Vijeće za regionalnu suradnju ustrojeno je 27. veljače 2008. u Sofiji, gdje je na sastanku izvršena primopredaja ovlasti s Pakta o stabilnosti na Vijeće za regionalnu suradnju. Umjesto tajništva SP-a u Bruxellesu se osniva Tajništvo RCC-a sa sjedištem u Sarajevu, s glavnim tajnikom iz regije[3]. Glavni tajnik Vijeća za regionalnu suradnju je Hido Bišćević[4]. Transformacijom SP-a

Tko je na vezi?

2 korisnika

69 gostiju

Boljunac

Jarda

Zadovoljan

**Zaradite do 70€
svaki dan**

sa upotrebom profesionalnog sistema
www.samsvojssef.com

**Koje studije se
isplate?**

Ove jednogodišnje studije za IT stručnjake su bolje od fakulteta.

www.it-akademija.com**Radna dozvola -
Slovenija**

Želite svoje poduzeće / firmu? Radnu dozvolu i vizu?

www.prana3stil.si**Hotel Villa
Magdalena 4***

Krapinske Toplice - Ekskluzivno! Jacuzzi, termalna voda - Akcije
www.villa-magdalena.net

Povuci pravi potez

Izaberi novu Mazdu i iskoristi bonus do 30.000 kuna
www.mazda.hr/akcije

Pajo Grkčević**Ivo Dužević****Mate Kovač****Pisma iz Njemačke****HSP Ante Starčević****Prilozi članova****Prilozi građana**

Izdvojeno
Priopćenja
Obavijesti
O nama
Upute
Pretraži Portal
Poveznice

Moj HKV

Prijava korisnika
Moje korisničko ime?
Nova registracija

(sa sjedištem u Bruxellesu) u RCC (sa sjedištem u Sarajevu) ponovno je potvrđen koncept «Zapadnog Balkana». Prilikom posjeta europskog povjerenika za proširenje Olija Rehna Hrvatskoj u ožujku 2008., dakle, nekoliko dana nakon primopredaje ovlasti s Pakta o stabilnosti na Vijeće za regionalnu suradnju, mediji su prenijeli: «Politički koncept zapadnog Balkana opet je u javnom zamahu. Oli Rehn, koji danas dolazi u Hrvatsku, sa sobom nosi i dokument pod nazivom Zapadni Balkan i poboljšanje europske perspektive. Iako domaći diplomatski izvori tvrde da je karta pogrešno ucrtana, opći dojam nepogrešivo podsjeća na shemu 6-1+1, osmišljenoj u Londonu početkom devedesetih. Tada je naime rođen politički koncept zapadnog Balkana. On dugoročno u Balkanskoj uniji vidi zemlje bivše Jugoslavije minus Slovenija plus Albanija. Rehn će se u četvrtak sastati s premijerom Ivom Sanaderom, potpredsjednicima Vlade Đurđom Adlešić i Slobodanom Uzelcem, ministrom financija Ivanom Šukerom i ministricom pravosuđa Anom Lovrin.»[5]

U biti je to, kao što je spomenuto ranije, donekle modificirano nastojanje da se bezuvjetno očuva jugoslavenska država, bez obzira na njezin oblik. France Bučar, slovenski političar i jedan od arhitekata slovenskog osamostaljenja 1990.-1992., kasnije predsjednik Državnog zbora Republike Slovenije, otvoreno je priznao kako je i u vrijeme agresije na Sloveniju 1991. počela «nova ofenziva od strane zapadnih političara, pod vođstvom Van den Bruka [Hansa van den Broeka] i drugih, da ipak nekako stvore Jugoslaviju, ponovno».[6] Bučar nastavlja: «Ja lično primio sam od njih dosta sasvim razrađenih nacrti na kojima su radili, ne znam, u Hagu [Haagu] ili drugdje, da ponovo stvore Jugoslaviju, ne takvu kakva je bila, nego modernu, ali ipak ponovo na ishodištu građanske države. Mislim da naša javnost to treba da zna, na tome su vrlo, vrlo mnogo radili zapadni političari i teoretičari i svakako su htjeli da nam to nametnu.»[7]

Svaka jugoslavenska državna koncepcija – sukladno britanskim interesima – pretpostavlja i jaku Srbiju.[8] Zbog toga se britanska politika ponovno usredotočila na jačanje Srbije i njezine uloge u regionu: «Nakon što je Slobodan Milošević napustio srbijansku političku pozornicu, a posebice poslije događaja od 11. rujna, britanska se politika na Balkanu još jednom usredotočila na pripremanje Srbije za preuzimanje jedne od glavnih uloga u toj regiji. Prebacivanjem američkih interesa na Srednji istok, te zbrkanom i polovičnom politikom većine europskih institucija prema tome prostoru, stvoren je vacuum koji je Velika Britanija, nastojeći i dalje u europskim i svjetskim razmjerima "ulaziti u ring s momcima iz mnogo težih kategorija", vrlo spremno popunila. Moćna Srbija, koja je uživala pokroviteljstvo Velike Britanije i koja je o tome pokroviteljstvu i ovisila, trebala je (Velikoj Britaniji) poslužiti kao protuteža u borbi s nekim europskim "teškašima" sa sjevera europskoga kontinenta, ali i kao neka vrsta dimne zavjese u mogućim budućim sukobima među europskim zemljama».[9]

Na zajedničkoj konferenciji za novinstvo Jacka Strawa i predsjednika Srbije i Crne Gore Svetozara Marovića, održanoj 17. siječnja 2005. u Londonu, britanski je ministar naglasio: «Ujedinjeno Kraljevstvo ima neke važne povijesne veze sa Srbijom i Crnom Gorom. U Drugom svjetskom ratu bili smo saveznici, odnosno, kako me na to upozorio ministar vanjskih poslova, bili smo saveznici i u Prvom svjetskom ratu. Cilj nam je da odnosi Ujedinjenog Kraljevstva sa Srbijom i Crnom Gorom opet postanu tradicionalno bliski te da Srbija i Crna Gora opet postane predvodnica u toj regiji. Da bi se to ostvarilo (...) unutar toga područja moraju se provesti neke važne promjene.»[10] Dan nakon te konferencije, direktor Kraljevskoga instituta za

zajedničke službe (Royal United Services Institute) Jonathan Eyal, u intervjuu za BBC, izjavio je: «Britanska Vlada vjerojatno bolje razumije nego vlade ostalih zemalja da bi stabilnost na Balkanu poprimila katastrofalne osobine kada bi srpski narod vjerovao da će (...) uvijek plaćati za grješke i zlo što ih je počinio Miloševićev režim (...) ako se pregovara o punom članstvu Hrvatske u EU-u, onda i Srbija mora poslati signal kako želi krenuti istim putem... Razočaravajuće je da se neke zemlje, uključujući i Sjedinjene Američke Države, i dalje pridržavaju prastare političke izolacije ili ignoriraju što se događa u Beogradu, umjesto da ponude tu toliko potrebnu "mrkvu".»[11]

S druge pak strane, kad je riječ o Hrvatskoj, tada se "stigma ustaštva", "suradnje s fašistima" i žrtvoslovna mitologija velikosrpske kvazihistoriografije konstantno nameću Hrvatskoj kao veliki teret, radi kojega Hrvatska mora stalno puzati pred stranim centrima moći. To je samo još jedna potvrda one Orwellove: "Svi su jednaki, ali neki su jednakiji od drugih..."

Nesklona, pa i neprijateljska britanska politika prema Hrvatskoj jasno se očituje i glede ulaska Hrvatske u Europsku uniju. Dok je s jedne strane Velika Britanija «bila jedina članica Europske unije koja je, osim Nizozemske, odigrala ključnu ulogu u blokiranju pristupanja Hrvatske u članstvo EU-a», [12] s druge je strane Srbiji pogodovala gdje god je mogla i stigla. Britanski ministar za Europu Denis MacShane u studenome 2004. je izjavio: «Posebice poslije izbora sadašnje generacije političkih vođa u Srbiji vidim jedno kolektivno rukovodstvo znatno okrenutije prema vani i prema Europi (...) Ima još dubokih podjela (...) i upravo zbog toga nastojimo pružiti odgovarajuće poticaje. (...) Za tri godine koliko sam ja ministar znatno smo suzili lepezu onoga što tražimo od Srba, ali vjerujem kako postoji jedan minimum ispod kojega se ne može ići kada je riječ o optuženima (za ratne zločine).» [13] Direktorica Odsjeka za istočni Jadran u britanskome Ministarstvu vanjskih poslova Karen Pierce dodala je kako je taj «nakadašnji minimum ispod kojega se ne može ići stvar prošlosti. (...) Mi bismo, kao britanska Vlada, bili spremni pokušati prečicom progurati Srbiju kroz neke mehanizme Europske zajednice i NATO-a» [14]

Politika obnove Jugoslavije posebno se ubrzala u tijeku aktualne svjetske gospodarske krize. Glavnik tajnik Vijeća za regionalnu suradnju H. Bišćević na krizu gleda pozitivno, jer je kriza počela «upućivati zemlje na uzajamnost. (...) Kriza nam je pomogla da se rješavamo stereotipa iz prošlosti. Nemoguće je

voditi biznis, a zagovarati politiku udaljavanja». [15] Britanski novinar i publicist Tim Judas – tvorac kovanice "Jugosfera", na pitanje kakav utjecaj svjetska ekonomska kriza ima na razvoj jugosfere, odgovara: «To je neobično. Poslužio bih se rečima Hide Bišćevića, šefa Regionalnog saveta za saradnju, koji smatra da je globalna kriza iskristalisala, fokusirala naše misli». [16]

No, "biznis" (ili "poslovna suradnja" o kojoj piše Jutarnji list u članku pod naslovom "Jugosfera je postala stvarnost" 30. studenog 2009.), samo je jedan od instrumenata nove južnoslavenske integracije koja se za sad još uvijek odvija

polutajno i ispod površine.[17] Integracija se osim na gospodarskom području, provodi i na području policijsko-sigurnosnih sustava. Nakon ubojstva Ive Pukanića u listopadu 2008., Policijski sindikat Srbije i Sindikat policije Hrvatske pokrenuli su inicijativu za stvaranje asocijacije sindikata policija država bivše Jugoslavije.[18] Devetog prosinca iste godine, održana je prva zajednička pokazna vježba granične policije PU vukovarsko-srijemske i granične policije Regionalnog centra Novi Sad, kojoj su osim predstavnika Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske i Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, nazočili i zamjenici veleposlanika Velike Britanije u Republici Hrvatskoj i Republici Srbiji, kao i predstavnik IOM-a, Međunarodne organizacije za migracije. Riječ je o projektu koji je s 2,6 milijuna kuna financirala Velika Britanija.[19] Indikativno je pritom ime operativne akcije hvatanja ubojica Ive Pukanića – «Balkan Express», kao i činjenica da su egzekutori osobe koje dolaze iz cijelog regiona.

Ovo je tek jedan, noviji primjer regionalne odnosno balkanske integracije. Čitav niz primjera koji na ovaj ili sličan način predstavljaju regionalnu odnosno balkansku suradnju i integraciju, mogu se vidjeti u Zahtjevu Ustavnom sudu Republike Hrvatske za ocjenu ostvarivanja ustavnosti i zakonitosti, koji je kao opunomoćenik udruge Jedino Hrvatska 27. svibnja 2007. uputio odvjetnik Tomislav Jonjić. Ustavni se sud u tom zahtjevu poziva da ocijeni, podliježu li planovi regionalne suradnje i regionalne integracije zabrani iz čl. 141. st. 2. Ustava Republike Hrvatske te postoje li u postupcima predsjednika Republike, predsjednika Vlade i drugih članova Vlade Republike Hrvatske – koji su postupci egzemplifikativno navedeni u zahtjevu – elementi što upućuju na to da je došlo do kršenja kogentne norme iz čl. 141. st. 2. koji zabranjuje balkanske integracije.

Ustavni se sud do danas nije oglasio o tom zahtjevu. Radi prostorne ograničenosti ovdje ćemo navesti samo dva primjera regionalne suradnje i integracije, navedenih u njemu: «U Završnoj deklaraciji Zagrebačkog sastanka na vrhu (Zagreb, 24. studenoga 2000.), šefovi država i vlada pet zemalja (Albanije, Makedonije, BiH, Hrvatske i SRJ) 'obvezuju se da će između svojih država sklopiti sporazume o regionalnoj suradnji koji predviđaju politički dijalog, regionalno područje slobodne trgovine, kao i blisku suradnju na području pravosuđa i unutarnjih poslova', pri čemu će 'približavanje Europskoj uniji ići ukorak s tim procesom razvitka regionalne suradnje', a 'Europska unija će vrlo uskoro (sic!) pokrenuti jedinstveni program pomoći Zajednice u korist zemalja obuhvaćenih Procesom stabilizacije i pridruživanja pod nazivom CARDS (Community Assistance for Reconstruction, Democratisation and Stabilisation)'. Cilj je «'uspostaviti uravnoteženo područje slobodne trgovine između tih država i Europske unije, sukladno pravilima Svjetske trgovinske organizacije; novi tzv. Srednjoeuropski ugovor o slobodnoj trgovini (CEFTA), potpisan u Bukureštu u prosincu 2006., koji stupa na snagu 1. svibnja 2007., faktično je regionalni (balkanski) sporazum, budući da su njegove članice Albanija, BiH, Crna Gora, Hrvatska, Kosovo, Makedonija, Moldavija i Srbija, jer su njegove ranije članice (Češka, Poljska, Rumunjska, Bugarska) pristupom Europskoj uniji automatski prestale biti članice CEFTA-e».[20]

Nakon posjeta bivšeg predsjednika Vlade Sanadera Beogradu početkom 2009., suradnja između Hrvatske i Srbije, dobila je – kako su mediji tada izvijestili – jednu novu, «višu dimenziju». U Saboru je tako osnovana Hrvatsko-srpska skupina prijateljstva na čelu koje je SDP-ovac Neven Mimica, a isto će tijelo biti osnovano i u srbijanskom parlamentu.[21]

Integracija se i suradnja, naravno, odvijaju i na kulturnome planu; odlasci hrvatskih novinara i književnika na književne susrete, sajmove knjiga i sl. događaje u Srbiju i ostatak regiona, te srpskih u Hrvatsku, ponovno su postali ne samo normalni, nego i poželjni, te se bez iznimke pozitivno ocjenjuju u sredstvima javnog priopćavanja. U jednome tjedniku tako možemo pročitati: «Svojevrsna potvrda prisutnosti pisaca iz regije u Zagrebu jest i nedavno izišla Antologija nove bosanskohercegovačke pripovijetke "Rat i priče iz cijelog svijeta" koje su za biblioteku Kontekst, urednice Jagne Pogačnik, uredili Enver Kazaz i Ivan Lovrenović. Kazaz smatra da će se i ovom antologijom i knjigama koje će ubuduće biti objavljene, pokazati da je granica između Bosne i Hercegovine i Hrvatske samo administrativna, pogotovo za pisce najmlađe generacije, te da možemo slobodno govoriti o jedinstvenom književnom tržištu ideja, u što se, kako kaže, u zadnje vrijeme uključuje i Srbija».[22]

Poznati književnik Miljenko Jergović Beograd naziva «New York-om Balkana»[23], jugounitarist Igor Mandić na Radio televiziji Srbije «Tuđmana i postustaše» proglašava krivcima za rat,[24] dok feralovci Dežulović i Lucić na zimskome salonu knjige u Sarajevu recitiraju «Melodije Bljeska i Oluje»[25] - sudjelujući tako u kriminaliziranju legitimne vojno-redarstvene akcije Oluja – u poslu koji je u Hrvatskoj danas vrlo dobro honoriran. Srpski pak književnici, ako i dođu u Hrvatsku – ma kako liberalnog, prosvijećenog i naprednog uma bili - nikad ne će blatiti Srbiju u Hrvatskoj, kao što Hrvatsku u Srbiji blate hrvatski književnici.[26]

Arhitekti novoga jugoslavenskog povezivanja, naravno, koriste i sredstva popularne kulture za postizanje svojih ciljeva. Među njima pop-glazba ima istaknuto mjesto. Velik broj hrvatskih pjevača, poznato je, održava bratstvojedinstvujuće koncerte u Srbiji i ostalim zemljama bivše Jugoslavije, dok u Hrvatskoj, osim što je kafiće preplavila tzv. narodnjačka muzika, koncerte održavaju i osobe koje su devedesetih godina otvoreno podržavale Miloševićevu velikosrpsku politiku, kao što su recimo Fahreta Jahić Živojinović ili tzv. Lepa Brena koja se 1993. u Brčkome fotografirala u uniformi agresorske vojske, ili Momčilo Bajagić Bajaga, koji je pjesmom četnicima dizao moral u Kninu uoči vojno-redarstvene akcije Oluja. U čitavoj priči sudjeluju, naravno, i glumci, pa tako u "sapunicama" koje se prikazuju na HTV-u uz hrvatske glumce glume i glumci iz čitavog regiona. Među njima nije na posljednjem mjestu Rade Šerbedžija, koji je u porušenom i spaljenom Vukovaru snimao film "Dezerter". Štoviše, Ministarstvo kulture vrlo izdašno financira i rad njegova kazališta Ulysses, a Brijuni i brodovlje Hrvatske ratne mornarice su mu – bar u Mesićevo doba – redovito besplatno na raspolaganju.[27]

Očito je u istoj funkciji i sustavno prikazivanje ostvarenja partizansko-komunističke filmske produkcije na HTV-u, pa tako gledatelji pod podmuklom oznakom «antifašistički film», mogu "uživati" u legendarnim epopejama bratstva-jedinstva, kao što su "Bitka na Neretvi", "Most", "Kozara", "Valter brani Sarajevo" itd.

Kako (neo)jugoslavenska država pretpostavlja i zajednički "srpsko-hrvatski jezik", i glede toga su poduzeti određeni koraci, i to ne samo u hrvatskim i srpskim neojugoslavenskim krugovima, već i na razini EU. Zastupnice Zelenih u EU parlamentu - Franziska Katharina Brantner i Marie Cornelissen – tako su amandmanom predložile vraćanje "srpsko-hrvatskog jezika". Prijedlog pravdaju tobožnjim visokim prevoditeljskim troškovima europskih institucija: «Europski parlament upozorava na to da je izvorni srpsko-hrvatski jezik sada rascijepljen u niz

službenih jezika u nekim mogućim kandidatskim zemljama toga područja; ističe da trošak prevođenja ima znatan utjecaj na proračun europskih ustanova; poziva Europsku komisiju da s hrvatskim vlastima prije pristupa pronade prikladno rješenje glede hrvatskoga jezika koje ne bi spriječilo kasnije zaključivanje sveobuhvatnoga sporazuma o jeziku s BiH, Crnom Gorom i Srbijom kada te zemlje jednom postanu članice EU».[28]

Pritom je suvišno podsjećati na to da je taj prijedlog nelegalan, jer se svakoj članici EU jamči upotreba vlastitog jezika kao službenog jezika EU. No, navedene zastupnice očito se drže one poznate izreke da se ne treba "držati zakona ko pijan plota". U tome, međutim, nisu usamljene. Iz klupa britanskih euroskeptika u parlamentu nedavno je stigao povik koji također smjera u istom pravcu: «Pa, ne ćemo valjda uvesti i crnogorski jezik, ha, ha, ha».[29] Doktor lingvističkih znanosti i redovni profesor na Filološkom fakultetu u Beogradu, Ranko Bugarski, smatra kako je rješenje ponudio već MKSJ u Den Haagu, odnosno da uvođenje «bosansko-hrvatsko-srpskog jezika s dodatkom crnogorskog», koji bi tada «bio jezik na popisu službenih u EU-u», dok bi «svaka od država koristila bi svoj jezik za unutrašnju upotrebu».[30]

Kako bi sve išlo po planu, za potrebe regionalnog povezivanja instrumentalizira se i šport. Regionalna košarkaška liga tako postoji već godinama, a u posljednje vrijeme sve je više onih koji zagovaraju i nogometnu regionalnu ligu. Jugonostalgičarski zadah jasno se osjeti i u člancima naslova "Jugoslavenska repka bila bi favorit na SP 2010",[31] ili "Jugoslavija bi bila prvak svijeta 1994."[32] itd. itd.

Zaključno valja reći kako je sve opisano, najvećim dijelom samo logična posljedica prevrata iz 2000. i promjena koje su uslijedile, a koje britanski veleposlanik u Hrvatskoj John Ramsden prilikom odlaska iz Hrvatske nije propustio istaknuti i pohvaliti: »Kad sam došao u Hrvatsku, 'nacionalna pitanja' još su bila vrlo istaknuta. Danas postoji širok konsenzus, koji obuhvaća gotovo sve političke stranke, za stvaranje tolerantne, pluralističke političke kulture koja je okrenuta budućnosti».[33]

Ta pluralistička politička kultura «okrenuta budućnosti» upravo je ona politika koju gledamo od 2000. – politika rastakanja hrvatske države i «dio projekta na čijemu se ostvarenju i dalje radi – projekta stvaranja «velike Srbije» (Carole Hodge).[34] Koncept obnove Jugoslavije – kojim koordinira britanska ekspozitura Vijeće za regionalnu suradnju – nedavno je, umjesto uhu ipak donekle ugodnijeg naziva «Zapadni Balkan», dobio novi naziv, koji uključuje prefiks "jugo" – "Jugosfera". Autor kovanice «jugosfera», već spomenuti britanski novinar i publicist T. Judas – o «jugosferi» kaže: «Jugosfera nije projekat, već je fenomen koji iz dana u dan narasta i postaje sve značajniji. To je praktična, svakodnevna saradnja ljudi koji, usprkos svemu što je bilo, shvataju koliko toga mogu zajednički da postignu. Ako bismo jugosferu smatrali projektom, bojim se da bi se našlo dosta ljudi koji bi u tome videli zaveru da se obnovi stara Jugoslavija. Hrvati su jako osjetljivi na to i čuo sam mnogo prigovora na samu reč jugosfera. Međutim značajno je što njima smeta samo ime, a ne ideja koju jugosfera predstavlja. Ne bih rekao ni da je inicijativa, jer to nije nešto što je sada pokrenuto. Jugosfera je reč koju sam smislio, koja simoliše, konkretizuje, proces koji ovde već godinama traje, a koji do sada nije imao ime. Nije mi bila namera da provociram ili ismevam nekog».[35]

Britanski novinar, dakle, i sam zaključuje kako je važno što Hrvatima smeta samo ime, a ne «ideja koju jugosfera predstavlja». Iako nije pobliže precizirao o kojoj je to ideji riječ, i

površan poznavatelj povijesti i britanskoga diplomatskog metajezika bez većeg će problema zaključiti da je riječ o ideji obnove Jugoslavije. Pritom, kako i sam kaže, nije bitno kako će se ta nova jugoslavenska tvorevina zvati – bitna je ideja, tj. njezin sadržaj.

U istom kontekstu treba promatrati nedavno zatraženo ukidanje st. 2 čl. 141. Ustava RH. Za ukidanje te norme – koja na ustavnopravnoj razini faktično onemogućuje nove balkanske integracije – založio se predsjednik Građanske udruge za ljudska prava (GOLJP) Zoran Pusić.[36] S obzirom na to da su razlike između vladajućih stranaka i opozicije samo kozmetičke i taktičke naravi – na razini političkog folklor - a nisu idejne i programatske, dvotrećinsku većinu u Saboru, koja je potrebna za promjenu Ustava ne bi bio problem postići. Ukidanjem ovog članka i pravno bi bile moguće nove balkanske asocijacije. Realno je očekivati da će SDSS uvjerovati svoju potporu aktualnoj ili budućoj Vladi time da se Srbima u Hrvatskoj vrati status konstitutivnog naroda – što bi bio prvi korak u ponovnom razbijanju hrvatske države. Neki (npr. Zdravko Tomac) čak upozoravaju kako bi se, u slučaju da se u Haagu potvrdi teza tužiteljstva o «udruženom zločinačkom pothvatu» i «etničkom čišćenju» te tako «ospori» legitimitet Oluje, moglo dogoditi da se zatraži ponovno razmatranje plana Z4. Šef srpske paraobavještajne eskpoziture Veritas, Savo Štrbac, inače blizak suradnik haaškog tužiteljstva, takav je scenarij predvidio kao moguć još 2001.[37] Međutim, s obzirom na to da hrvatska vlada sponzorira obnovu spomenika četničkom ustanku u Srbu od 27. srpnja 1941. kao i obnove stanova bivšim četničkim pobunjenicima iz Krajine, ni taj nas potez ne bi trebao previše iznenaditi.

U Hrvatskoj je – a to nam zorno svjedoči posljednje desetljeće – baš sve moguće. Sve navedeno jasno nam govori da je projekt obnove Jugoslavije već poprilično daleko odmakao. Hoće li se dvaput skupo plaćena pogriješka iz povijesti ponoviti ili ne, ostaje nam vidjeti...

Davor Dijanović
Politički Zatvorenik:
Ožujak 2010. (broj 216., str. 8.-12.)

[1] <http://www.hrt.hr/arhiv/99/07/30/HRT0009.html>, 15. 11. 2009.

[2] Opš. u F. William Engdahl, Stoljeće rata, Anglo-američka naftna politika i novi svjetski poredak, 103.-107.

[3] <http://www.mvpei.hr/MVP.asp?pcpid=922>; 15. 11. 2009.

[4] Dnevni tisak je u srpnju 2008. prenio: "Glavni tajnik Vijeća za regionalnu suradnju (RCC) Hido Bišćević nekoliko je mjeseci neformalni 'šef jugoistočne Europe' sa sjedištem u Sarajevu." (Zoran Krešić, Intervju s Hidom Bišćevićem, Večernji list, 26. srpnja 2008.).

[5] Dnevnik.hr, 5. ožujka 2008. g.: <http://dnevnik.hr/vijesti/hrvatska/povratak-koncepta-zapadnog-balkana.html>

[6] Nadežda Gaće (prir.), Adil Zulfikarpašić i France Bučar : Sudbonosni događaji. Historijski presjek presudnih zbivanja i propusta, Bošnjački institut, Sarajevo, 2001., 72.

[7] Isto, 72., 225.

[8] Zanimljivo je da je jaku Srbiju prizivao i bivši premijer Ivo Sanader. Na predavanju u Bečkome parlamentu o Hrvatskoj i

jugoistočnoj Europi, Sanader je rekao: "...jaka i stabilna Srbija nam treba u Europskoj uniji, bez jake Srbije nema ni jake i stabilne regije..." (Novi list, 27. studenoga 2009.). Da se «jaka Srbija» itekako vraća na političku scenu, svjedoče nam i tendencije u oružanim snagama Hrvatske i Srbije. Stjepan Mesić – kao vrhovni zapovjednik oružanih snaga Republike Hrvatske – odrekao se ratnog zrakoplovstva i ponudio nadzor i obranu hrvatskog neba zrakoplovstvu Italije. Srbija s druge strane ubrzano obnavlja svoje ratno zrakoplovstvo (Denis Krnić, «Hrvatska bez zrakoplovstva, dok Srbija svoje brzo obnavlja», www.slobodnadalmacija.hr, 10. siječnja 2010.).

[9] C. Hodge, Velika Britanija i Balkan, 405.

[10] Isto, 409.

[11] Isto, 410.

[12] Isto, str. 406. Kao što je poznato, Nizozemska je desetljećima, ako već ne i stoljećima, zbog dinastijskih veza i trajnih geopolitičkih, strateških i gospodarskih poveznica, u političkom smislu britanski satelit. A klasičan obrazac blokiranja hrvatskog pristupa Europskoj uniji granični je spor sa Slovenijom. Tko je instrumentalizirao Sloveniju te joj dao instrukcije da blokira Hrvatsku, moglo bi se sasvim jasno zaključiti ako imamo na umu da je Ljubljana blokirala Hrvatsku nekoliko tjedana nakon posjeta britanske kraljice Elizabete II. Sloveniji.

[13] C. Hodge, Velika Britanija i Balkan, 406.

[14] Isto.

[15] Ines Sabalić, «Rađanje Jugosfere iz pepela Jugoslavije», Globus, 4. rujna 2009.

[16] NIN, br. 3075., Beograd, 3. prosinca 2009.

[17] Na šestom Regionalnom ekonomskom Forumu održanom u Sarajevu 19. studenog 2009 g. zaključeno je: "Ekonomije regije smatraju kako izlaska iz krize nema bez regionalne suradnje i kontrole finansijskih tokova, kao niti dugoročnije suradnje ukoliko se ne postigne jedna stabilnost" (Dnevni list, 20. studeni 2009.).

[18] Jutarnji list, 16. studenoga 2008.

[19] www.tportal.hr, 9. prosinca. 2009.

[20] Brojni ostali primjeri «regionalne suradnje» i «regionalne integracije» na gospodarskom, sigurnosnom i drugim područjima, navedeni u zahtjevu upućenom Ustavnom sudu, mogu se pročitati u: T. Jonjić, Hrvatski nacionalizam i europske integracije, Naklada Trpimir, Zagreb 2008., 191.-201.

[21] www.tportal.hr, 25. ožujka 2009.

[22] Mirjana Dugandžija, «Pisci ujedinili Balkan», Globus, 28. prosinca 2009.; <http://globus.jutarnji.hr/kultura/pisci->, 3. 1. 2010.

[23] Jovana Gligorijević, «Beograd je stvarna metropola Balkana, Njujork Balkana : Intervju s Miljenkom Jergovićem», Vreme, 21. svibnja 2009., <http://www.vreme.com/cms/view.php?id=865297>, 3. 6. 2009.

[24] «Oni (Srbi) su izazvali rat, ali s pravom, jer je endehazija pokazivala svoje zube, Tuđmanovo neoustaštvo je krenulo u ofenzivu protiv srpstva u Hrvatskoj, onda je normalno da su Srbi u Krajini ustali na ustanak», Igor Mandić, Radio Televizija Srbije (RTS), emisija Olivera Kovačević "Da - Možda – Ne", 26.

studenoga 2008.

[25] <http://www.radiosarajevo.ba/content/view/16976/181/>, 16. prosinca 2009.

[26] Srpski novinari i književnici, naime, znaju što je osobno i nacionalno dostojanstvo, za razliku od prethodno nabrojanih zakonitih političkih potomaka Ive Andrića. Postoje, naravno, i mnogi srpski književnici koji su osudili srpsku agresiju na Hrvatsku, što je i za očekivati jer je Srbija bila agresor. Međutim, od hrvatskih književnika nije za očekivati da će se ikome za išta ispričavati, jer je jasno tko je u ratu bio žrtva, a tko agresor. Osobito se od njih ne očekuje da Hrvatsku lažno proglašavaju krivcem za rat, kao što to čini Mandić, ili da demoniziraju legitime operacije oslobađanja okupiranih prostora Bljesak i Oluju kao što to čine Dežulović i Lucić, ili pak da zagovaraju tezu o simetriji krivnje.

[27] Opš. Dražen Kos, «Holivudski odmor Rade Šerbedžije na Brijunima», Hrvatski list, Zadar, 10. rujna 2009., 44.-47.

[28] www.vecernji.hr, Zeleni maštaju o «izvornome srpsko-hrvatskom jeziku», 21. siječnja 2010.

[29] Isto.

[30] www.tportal.hr, 23. siječnja 2009.

[31] www.jutarnji.hr, 31. prosinca 2009.

[32] www.bitno.ba, 14. siječnja 2010.

[33] John Ramsden, «Hrvatska više nema nedodirljivih», Večernji list, 5. travnja 2008.

[34] C. Hodge, Velika Britanija i Balkan, 427.

[35] NIN, br. 3075., Beograd, 3. prosinca 2009.

[36] Z. Pusić: «Dopustiti udruživanje u Jugoslaviju», www.slobodnadalmacija.hr, 4. prosinca 2009.

[37] Nakon podizanja optužnica protiv hrvatskih generala, Štrbac je novinarima izjavio: «Mislím da je realno očekivati da se taj plan vremenom ostvari, pogotovo ako se uzmu u obzir važne postavke u najnovijim optužnicama koje je Haški sud podigao protiv generala hrvatske vojske za počinjene ratne zločine nad Srbima».

Komentari

#1 **4%veličanstvenih — DUVNJAK** +12

DRAGO 25-03-2010 19:35

Gosp. Davore , ovo što ste napisali je toliko točno da mi se diže tlak kad čitam. Ubija me saznanje da tome nasuprot statistički iliti birački gledano stoji tek 4% Samuraja spremnih da se bore protiv P.K. Sinova koji nas uvališe u ovo.

Neka dati ćemo im vatru kad dođe vrijeme ,ako dođe.

Citiraj

#2 Jaka, umjesto velika Srbija — Satyr +12

25-03-2010 19:48

Zanimljivo je da je jaku Srbiju prizivao i bivši premijer Ivo Sanader. Na predavanju u Bečkome parlamentu o Hrvatskoj i jugoistočnoj Europi, Sanader je rekao: "...**jaka i stabilna Srbija** nam treba u Europskoj uniji, bez **jake Srbije** nema ni jake i stabilne regije..." (Novi list, 27. studenoga 2009.). Da se «**jaka Srbija**» itekako vraća na političku scenu, svjedoče nam i tendencije u oružanim snagama Hrvatske i Srbije. Stjepan Mesić – kao vrhovni zapovjednik oružanih snaga Republike Hrvatske – odrekao se ratnog zrakoplovstva i ponudio nadzor i obranu hrvatskog neba zrakoplovstvu Italije. Srbija s druge strane ubrzano obnavlja svoje ratno zrakoplovstvo (Denis Krnić, «Hrvatska bez zrakoplovstva, dok Srbija svoje brzo obnavlja», www.slobodnadalmacija.hr, 10. siječnja

Kako li su nam riječ 'velika' zamijenili olako za riječ 'jaka'.
Koliko smo slijepi, ni slijepce ne možemo voditi.

Citiraj

#3 ODG: Velika Britanija i balkanske integracije: Jučer, danas, sutra (3/3) — Cetina +3

25-03-2010 22:15

Pročitajte!
Vrijedno je !

<http://www.davidicke.com/articles/child-abuse-mainmenu-74/31148-paedophilia-and-satanism-the-fabric-of-the-web>

Citiraj

#4 ODG: Velika Britanija i balkanske integracije: Jučer, danas, sutra (3/3) — Karlo +8

25-03-2010 23:20

Svaka cast pametnim ljudima cijje tekstove ovdje objavljujete. Opet, cesto imam dojam kako se postavljaju pojedinačne dijagnoze, vrhunske - ali lijeka ni za lijek. Mislim kako je Hrvatima opcenito, dosta zalopojki. Volio bih kad bi se na ovom portalu mogla procitati i poneka rjesenja za konkretne probleme. Neka optimizam i ideje pocnu izlaziti iz rovova. U nasoj povjesti bilo je puno težih trenutaka od danasnjeg. Pozdrav

Citiraj

#5 ODG: Velika Britanija i balkanske integracije: Jučer, danas, sutra (3/3) — madre +6

25-03-2010 23:42

odličan tekst , već sam ga neki dan pročitao u pol. zatvoreniku i drago mi je da je ovdje prebesen. navode se konkretni događaji i konkretni izvori, mislim da bi ga svi mi (kada neće naši političari) trebali naučiti i koristiti ga u svakodnevnim raspravama s ljudima

Citiraj

#6 **Karlo** — **DUVNJAK DRAGO** 26-03-2010 **+6**
00:19

Često se ovdje traže rješenja i izlazi iz krize. Rješenja su teoretski jasna i poznata problem je u praksi . Da bi se nešto promijenilo na nacionalnoj razini treba pokrenuti javnost , a da bi se pokrenula javnost treba organizirati pokretače . A pokretači koje smo vidjeli u mislećoj intelektualnoj eliti nisu se u određenoj društvenij situaciji nametnuli kao takvi.

Izbor predsjednika države pokazao je osim objektivnih i subjektivne slabosti ljudi koji su nešto pokušali napraviti. Sva ta domoljubna opcija se pretvorila po već po pravilu u svađalačko društvo u kojoj je prevladavalo političko sljepilo a svatko mudrovao svoje , ne htijući se povinovati zajedničkom višem interesu.

Na kraju učinili smo najgoru stvar nismo se okupili oko jednog kandidata , narod je prepoznao nesposobnost pa nas je na kraju prešišala i jedna Vesna Pusić.

Kad bi zbrojio sve minuse od pojave "desničara-dvojnika" našem kandidatu Tuđmanu , učinak dugotrajne medijske propagande protiv prezimena Tuđman , eksponiranje starijih nedosljednih i potrošenih osoba u kampanji ,opću nevoljkost da se konkretno materijalno pomogne kampanja, pa i mlitav nastup našeg kandidata , sve u svemu 4% je dobar rezultat a opet konkretno ništa ne mjenja .

Sad se spremaju parlamentarni koji se pretvara u međustranačku borbu a koja je opet ništa drugo do borba za radna mjesta ,pa ne vidim u bliskoj budućnosti šanse za radikalnije promjene koje bismo mi kao rodoljubi željeli.

Citiraj

#7 **IZVTSTAN INFORMATIVAN TEKST** — **+7**
preporod 26-03-2010 01:53

Pravi je uzitak citati ovaj izvrsni clanak.
Autor dobro pozna ovu vrlo slozenu temu.
Kad procitam ovakove tekstove UVIJEK
POMISLIM: JOS NAS IMA ,JOS IMA NADE!JOS IMA
HRVATA KOJI MISLE SVOJOM GLAVOM
I VIDE SITUACIJU KAKOVA JEST a
NE KAKO NAM "MEDIJA" SVAKI DAN GLAZIRA.

Citiraj

#8 **svijetlo u mraku** — dtuckar 26-03-2010 +7
07:53

ovaj tekst g.Dijanovića, pokazuje kako ima "svijetla u tami Balkanske krčme", kako su rijetki portali, poput našeg HKVa i tiskovina "političkog zatvorenika", još jedina mjesta u ZAGAĐENOM MEDIJSKOM PROSTORU Hrvatske! Medijski prostor je monopoliziran za jednu opciju (ZB pod svaku cijenu i nevažno tko je lider - Srbija je "prirodni lider"!), koju više od stoljeća, zbog svojih interesa, uporno nameće i provodi V.Britanija! Medijski hrvatski "gospodari", poput Nine Pavića, a što je objelodanjeno u SMS prepiski sa Pukanićem, izuzetno zorno iskazuje "MORALNI LIK i DJELO", dvoje medijski najmoćnijih ljudi u Hrvatskoj! Nedostojno ljudskog komentara, o kakvim se novinarima-"lešinarima", ali moćnim i kapitalom bogato nagrađenim za svoju rabotu, radi. Iz navedene SMS prepiske nameće se mnoštvo pitanja, zbog kojih bi DRŽAVNI ODVJETNIK trebao pokrenuti minimalno 3 krucijalna pravosudna procesa:

- zaštita privatnosti osoba čiji su se tekstovi PRIVATNE komunikacije našli u tiskovinama (USTAVNA kategorija zaštite prava pojedinaca!),
- monopolno određivanje CIJENA tiskovina u duopolnom dogovoru!
- "intervencije" MOĆNIH pojedinaca, iz vrha VLASTI DRŽAVE (Šuker, Primorac, Bianka...) radi privilegiranih postupaka za "upis u studentski dom", "izdavanje vize"... - MOGU li danas ovi pojedinci i dalje sjediti u vladi, koja propagira "moral u radu i životu", te antikorupcijsko djelovanje"? A što li su PUKANIĆ i Pavić, doli KORUPTIVNO sredstvo politike (jedne od opcija na sceni politike) koji "OBJAVLJU ONO" što i kada to TA konkretna opcija želi?

Sramotno, "dno dna" HRVATSKOG pravosuđa i politike, kada se pogleda TKO TO DANAS upravlja "svima nama"!

Za nadati se je, kako će se do PARLAMENTARNIH izbora "opća situacija" toliko **pogoršati**, da će NAROD-BIRAČI konačno PROGLEDATI!

Uzrok svih problema današnje HRVATSKE su jedino ljudi - politički opredjeljeni kao KOMUNISTI ili "neokomunisti-globalisti"! Jedini lijek je L U S T A C I J A !!!!!

Da bi se i zakonski provela - treba osvojiti parlamentarnu većinu!

Zato, treba djelovati DANAS, da se uđe u sve PORE VLASTI, od lokalnih sredina do Sabora!

Citiraj

#9 "**Zar i ti sine ...**" — Jarda 26-03-2010 10:21 +2

Komentari tipa " ko nas to,bre,zavadi" mogu se između redaka,ali i sasvim neskriveno,pročitati i u ovovremenskom "Glasu Slavonije".Izvjesna Nataša Božić u svom slinjenju prigodom "iznenadnog" sastanka dvojca sa zapadnog balkana/ ma što to značilo,njima valjda znači puno/ u naslovu piše. " Jesu li Hrvatska i Srbija spremne zajedno u EU ?" Ne kaže ,što zajedno ,ući ili biti u EU ? Podnaslov na stranici izvješća spomenute novinarka, " Josipović i Tadić za izvansudsku nagodbu o tužbama za genocid "

Ištini za volju,Josipovićeve riječi zvuče nešto drugačije "...znamo da ćemo jednog dana zajedno biti u Europi",što je moguće /ako EU do tada ne prestane postojati/.

isto tako u toj tiskovini možete naći i kolumne gospode Goldstein,Pilsela i ostalih iz vučjeg čopora,zato što prenose nekritički stavove redakcija nekih tiskovina feralovskih velikosrpskih stavova.

Zato bi bila efektna borba protiv antihrvatske *rabote* ignoriranjem i nekupovanjem ,ali dodatno otkazom pretplate "HTV-u" ,jer su oni najistaknutiji borci /jogurt / revolucije koja traje.

Birokрати EU-a će sa pravom reći,ako vam je toliko stalo i nemožete bez velike srbije,pričekat ćemo vas u zajedništvu i do 2020,nema problema.

Citiraj

#10 **ODG: Velika Britanija i balkanske integracije: Jučer, danas, sutra (3/3)** — Karlo 26-03-2010 11:13 +3

Citat DUVNJAK DRAGO:

Sva ta domoljubna opcija se pretvorila po već po pravilu u svađalačko društvo

Ako se napametnije glave ne mogu usuglasiti, kako iznova ujediniti narod?

Citat DUVNJAK DRAGO:

narod je prepoznao nesposobnost pa nas je na kraju prešišala i jedna Vesna Pusić.

Moje misljenje - Ako je u pitanju nesposobnost, neka je prepoznata i po ovu cijenu.

Citat DUVNJAK DRAGO:

Sad se spremaju parlamentarni koji se pretvara u međustranačku borbu a koja je opet ništa drugo do borba za radna mjesta ,pa ne vidim u bliskoj budućnosti šanse za radikalnije promjene koje bismo mi kao rodoljubi željeli.

Parlamentarni izbori su odlican razlog za borbu rodoljuba. Nadam se da necemo cekati punih 5 godina kako bi vidjeli rodoljubne aktivnosti u smislu politickog djelovanja. Pozdrav

Citiraj

Osvježi listu komentara
RSS za odgovore na ovaj komentar.

Dodaj komentar

Sadržaji koji nisu u skladu s običajima javnog komuniciranja biti će izbrisani.

Anonimno iznošenje optužbi na račun osoba iz javnog života, čime se odgovornost za tvrdnje prebacuje na Portal, nije dozvoljeno.

Čitatelji koji se nisu prijavili na Portal prije slanja komentara moraju radi zaštite od spama **unijeti sigurnosni kod** koji se nalazi iznad dugmeta "Pošalji".

Ime ili nadimak (obavezno)

E-pošta (obavezno, ali se ne objavljuje s komentarom)

Naslov

20000 znakova ostalo

Obavijesti me o komentarima koji će uslijediti

Osvježi

Pošalji

JComments

Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća © 2010. Uz navođenje izvora, odnosno autora, sadržaji objavljeni na ovom portalu mogu se slobodno preuzeti.

Softverski sustav **Joomla** objavljen je pod **GNU/GPL Licencom**.